

Άννα Καραμάνου: Μία ακούραστη οραματίστρια

Ενα πρωί του 1974, μία γοντευτική νεαρή φοιτήτρια της Φιλοσοφικής Αθηνών με έντονες ανπαυχίες και όραμα για το μέλλον χτυπούσε την πόρτα του νεοϊδρυμένου Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος ζητώντας να συμμετάσχει στη διαδικασία οικοδόμησης της νέας δημοκρατικής και ελεύθερης Ελλάδας που εκείνη τα χρόνια ξεκίνησε. Σήμερα, η κυρία αυτή βρίσκεται στα έδρανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συμμετέχοντας πια ενεργά στην οικοδόμηση ενός άλλου μεγάλου οράματος, αυτού της ενιαίας Ευρώπης.

Πρόκειται για την κυρία **Άννα Καραμάνου**, την ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ, που η μέχρι σήμερα πορεία της δείχνει έναν άνθρωπο με ακόρεστο κέφι για δημιουργία και αναζήτηση του καλύτερου. Γεννήθηκε στον Πύργο της Ηλείας και εκεί ολοκλήρωσε τις βασικές της σπουδές και ζεκίνησε την επαγγελματική της σταδιοδρομία στον ΟΤΕ και τις οικογενειακές υποχρεώσεις που συνεπάγόταν ο γάμος και η γέννηση της κόρης της. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Αναμφισβήτητα, η περίοδος εκείνη ήταν σαφώς δύσκολη αλλά και εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Η δημοκρατία μόλις είχε αρχίσει να αποκαθίσταται στην Ελλάδα και οι πεπαλαιωμένες δομές προκαλούσαν έναν ευαισθητοποιημένο άνθρωπο όπως η κυρία Καραμάνου να επέμβει και να τις ανατρέψει.

Εργάσθηκε σε έναν οργανισμό που υπήρχε **απόλυτη διάκριση μεταξύ των φύλων**. Ο ΟΤΕ μέχρι το 1983 έκανε τις προσλήψεις σύμφωνα με το φύλο, δηλαδή προσλάμβανε διοικητικό και τεχνικό προσωπικό άνδρες και γυναίκες μόνο ως γραμματείς, καθαρίστριες, τηλεφωνήτριες και ελάχιστες στο οικονομικό προσωπικό. Ήταν προφανές πως οι κλάδοι που αποτελούνταν αποκλειστικά από γυναίκες ήταν υποβαθμισμένοι και με περιορισμένη μισθολογική εξέλιξη. Η Άννα Καραμάνου από πολύ νωρίς ευαισθητοποιήθηκε πάνω σε αυτό το θέμα, έλαβε μέρος στους συνδικαλιστικούς αγώνες της δεκαετίας του '70, συγκρούσθηκε με κατεστημένες αντιλίψεις, (που εκφράζονταν και από γυναίκες) και τελικά δικαιώθηκε αφού λίγο καιρό μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία καταργήθηκαν οι ξεχωριστοί κλάδοι στον ΟΤΕ.

Ακόμα και τότε όμως οι προοπτικές εξέλιξης στον ΟΤΕ ήταν περιορισμένες, έτσι, μετά από 23 χρόνια εργασίας στον Οργανισμό άσκησε το νόμιμο δικαίωμά της και αποχώρησε με πρόωρη σύνταξη αναζητώντας νέα πεδία δράσης. Αυτά βρέθηκαν κυρίως στους θεαμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με εφόδιο την πολύτιμη πείρα από την πλούσια συνδικαλιστική της δράση (συνδικαλίστρια από το 1974, γενική γραμματέας της Ο.Μ.Ε. - Ο.Τ.Ε, μέλος της Γραμματείας Γυναικών της ΓΣΕΕ, μέλος της Επιτροπής Γυναικών της Συνομοσπονδίας των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων), την πείρα της από τη συμμετοχή σε επιτροπές διεθνών οργανισμών όπως η Επιτροπή του ΟΟΣΑ για το ρόλο των γυναικών στην οικονομία και με ξεκάθαρες αντιλίψεις για τη θέση που η γυναίκα έχει αλλά και θα πρέπει να έχει στην κοινωνία και την αγορά εργασίας δούλεψε για έξι χρόνια ως εμπειρογνώμονας σε θέματα ισότητας των δύο φύλων με τη μονάδα ίσων ευκαιριών της Ευρωπαϊ-

κής Επιτροπής. Στη συνέχεια έγινε Γενική Γραμματέας Ισότητας (για ένα μικρό χρονικό διάστημα) και το Φεβρουάριο του 1997 έγινε ευρωβουλευτής αντικαθιστώντας το Γιάννο Κρανιδιώτη μετά την υπουργοποίησή του.

Τα έδρανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου άνοιξαν νέους ορίζοντες στην καριέρα της Καραμάνου. "Τη λατρεύω τη δουλειά μου", λέει χαρακτηριστικά καθώς υπάρχει άριστη ποιότητα στους όρους εργασίας, ιδανικές συνθήκες εποικοδομητικής συνεργασίας με τους υπόλοιπους ευρωβουλευτές και κυρίως σεβασμός στο διάλογο και τη διαφορετική άποψη και τις καινοτόμες ιδέες, κάτι που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό στην Ελλάδα. Την άποψή της αυτή τεκμηριώνει με ένα εξαιρετικά πρόσφατο παράδειγμα: Την πλήρη στρέβλωση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της ίδεας της για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος για τις γυναίκες, όπως αυτή διατυπώθηκε σε μία πημερίδα που διοργάνωσε η ίδια στις αρχές Δεκεμβρίου. Την επομένη της πημερίδας ο τύπος διακήρυξε ότι η κυρία Καραμάνου

επιθυμεί να συνταξιοδοτούνται οι γυναίκες στα 65, ενώ στην πραγματικότητα τα πορίσματα της πημερίδας περιέγραφαν μία πλήρη πρόταση ριζικής αναθεώρησης του ασφαλιστικού συστήματος που θα αφορά το μέλλον και όχι τις γυναίκες που εργάζονται ήδη για αρκετά χρόνια και έχουν προγραμματίσει τη ζωή τους σύμφωνα με το υφιστάμενο σύστημα.

Η ίδεα της κας Καραμάνου μιλά για ένα νέο σύστημα που αφορά τις νέες γυναίκες που δικαιούνται και πρέπει να είναι ανταγωνιστικές στην αγορά εργασίας κι όχι ένα είδος προβλήματος για τον εργοδότη. Αυτό συνεπάγεται ένα σύστημα που θα υποστηρίζει τη μπρότητα όταν πρέπει με πληρωμένες γονικές άδειες, επάρκεια βρεφονηπιακών σταθμών και ίση κατανομή δικαιωμάτων, ευθυνών και υποχρεώσεων τόσο της ιδιωτικής (οικογενειακής) όσο και της δημόσιας (επαγγελματικής) ζωής μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Αυτή η ισορροπία, που ως ένα βαθμό έχει επιτευχθεί στις σκανδινανικές χώρες και τις έχει οδηγήσει σε οικονομική και πολιτισμική ανάπτυξη είναι και το όραμα της κας Καραμάνου για την ελληνική κοινωνία και γι' αυτό θα εργάζεται άσκα, παράλληλα με το σημαντικό έργο της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο αναπτύσσεται κυρίως σε **θέματα ανθρωπιστικού χαρακτήρα, δικαιωμάτων των πολιτών, μετανάστευσης κ.λπ.**

Αυτή είναι η παρούσα εικόνα της κας Καραμάνου, όσο για το μέλλον κανείς δεν μπορεί να μιλήσει με σιγουριά. Το βέβαιο είναι πως ακόμα και μετά την ολοκλήρωση του κύκλου παρουσίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ακόμα και μετά το κλείσιμο του κεφαλαίου των δημοσίων αξιωμάτων, η Άννα Καραμάνου δε θα βρεθεί απομακρυσμένη από τα κοινά. Η σωσ μόνο τότε να βρει περισσότερο χρόνο να ασχοληθεί με πιο προσωπικά της ενδιαφέροντα όπως η ζωγραφική, το διάβασμα και η συγγραφή. Μια σειρά θεμάτων την απασχολούν ήδη: Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, η διαδικασία οικοδόμησης ενός κοινού ευρωπαϊκού χώρου ισότητας και δικαιοσύνης, η ισότητα των δύο φύλων.

